

Кочле рухлы, хезмэт соючән Ләмберәнән Ерзиннар гаиләсе турында язмабыз.

Гаилә учагын саклаучы Ләмберә авылынын Крестьянская урамындагы зур, матур йортны Камиль Али улынын бабасы Садретдин салган. Ул яшь хатынын, Хәлимә Фәйсхан кызын, шушы йортка алып килгән. Ойдә анын әти-әнисе генә түгел, абыйсы Госман да, гаиләсе белән яшәсә дә, барысына да урын житкән. Ул заманда аларнын хужалыгы хәллә саналган; соныннан кулаклар дип соругә сәбәп булган. Дорес, Али Садретдин улына тимәгәннәр - сугышчан хезмәтләре коткарган (Урта Азиядә басмачлар белән гражданнар сугышында катнашкан чор турында, инвалид булып кайткан Боек Ватан сугышынын фронт коннәре турында да искә тошерергә яратмаган). Ә бит Али Садретдин улы Ерзин Дан ордены белән бүләкләнгән! Тыныч заманда Али Садретдин улы Ләмберәнән «Победа» колхозында кладовойчы булып эшләгән һәм председатель Маринов аны бу эшкә намуслы мөнәсәбәтә очен хормәт иткән.

Ерзиннар гаилә учагын саклаучы, ун бала тәрбияләгән гади авыл хатыны Хәлимә Фәйсхан кызы язмышы кызыклы. Ул Ләмберә районынын Черемеш авылы бае Сюбаевлар гаиләдә үскән. Хәлимәнән әти-әнисен соргенгә куганнар һәм аларнын яраткан хужалыгы тозелә торган колхознын нигезе итеп алынган. Ярый, бу да шул чактагы чынбарлыкнын бер ягы....

Хәлимәгә килгәндә исә, әтисе Ләмбердә хормәт казанган Ерзиннар гаиләсе белән туганлашырга теләп кияүгә биргән. Чыннан да Хәлимә иренән әти-әнисенә чын ярдәмче, игелекле хужабикә, кайгыртучан ана, ой учагын саклаучы була. Тәвәккәл, энергияле хатын буларак, үз эшен дә оештыра алган. Шулай, Ярославльдәге туганнарын күрергә баргач, сепараторлар алып кайткан һәм аларны Ләмберә районынын тирә-як авылларында яшәгән ныклы хужалыклар хужаларына арендага биргән. Ә алар монын очен май белән түләгәннәр. Әлбәттә, семья ач булмаган.

- Мин әле дә әни ясаган атланмайнын төмен һәм хуш исән хәтерлим, - дип искә ала Камил Али улы Ерзин. - Кибеттән андый май сатып алып булмый! Сонрак без үзбездә сотне эшкәртә идек; йорт хайваннары бездә яхшы үрчәтелдә.

Авыр сугыш елларында, күп кенә авылдашлары кочкә-кочкә эшләп йоргәндә, Ерзиннар гаиләсе үз хужалыкларынан туклана иде. Оста пешекче Хәлимә ин гади ризыклардан торле тәмлушкалар пешерә булган. Ә пирогларынын тәмлегә – теленне йотарлык! Инде тыныч вакытта ләмберлеләр еш кына ана туйга яки башка тантанага бөлеш пешерүне сорап морәжәгать иткәннәр. Остәвенә, Хәлимә апа кул эшләре белән семьясын киендергән; балалары кигән киёмнәр кибетнекеләрдән калышмый булган. Ун балалы Ерзиннар гаилә бюджеты очен бу бик тө моңим булган. Биш ул һәм биш кыз: Фиять, Файль, Камиль, Фәрит, Ринат, Левәйзә, Мянсура, Раясә (быел 93 яшь тула), Нурия, Румия. Алтын Йолдыз ана - героиняга 1954 елда, Хәлимәнән унынчы баласы тугач тапшыралар.

- Бу йолдыз, ядкарь кебек, безнен гаиләдә озак сакланды, - дип искә ала Камиль Алиевич. - Хәзер ул абыйнын гаиләсендә. Ә әнинен Мактау грамоталары күпме иде! Мин әле дә, ул елларны искә тошереп, анын барысына да ничек олгергәнән анлый алмыйм.

Йорт, ярдәмче хужалык, „яшелчә“ бакчасы, ун бала, остәвенә, эш. Башта колхоз ашханәсендә пешекче булып эшли, аннары хужалыкта. Өни башка хатыннар белән бергәләп үсентеләр үстерә, башка йомышларны да үти иде. Шул ук вакытта безне, балаларны, әти-әниләр кечкенәдән үк эшкә ойрәттеләр, һәркайсынын хужалык буенча үз вазифалары бар иде. Соныннан бу «университетлар» бик ярап куйды! Кечкенәдән үк безгә сендергәннәре дә бар: ин моһиме – үз тормышынны лаеклы итеп яшәв, кешеләр алдында оят булмасын.

Теләсә нинди хезмәт булды безнен очен мактаулы: абыйларым машина йортүче һөнәрен сайлаганда, әти-әниләр аларны кире какмады, гәрчә, могаен, күнел түрәндә безнен барыбызнын да югары белем алуыбыз турында хыялланганнардыр. Абыйлар машина йортүчеләр булгач, сүз унаеннан, һөнәр жинелләрдән түгел! Алар пенсиягә чыкканчы намус белән эшләделәр. Сенелем Румия РОНОда баш хисапчы булды. Мин үзем, әти-әниемнен фатихасын алып, Мордовия педагогия институтынын физкультура факультетына укырга кердем. Аннары, Н.П.Огарев исемендәге МГУда психолог һөнәрен алдым. Белемгә омтылыш безгә, күрәсен, ата-аналардан мирас итеп күчкән. Нич арттырмыйча, алар гажәеп кешеләр иде. Өтием ике урынлы саннарны акылында жинел генә тапкырлый иде. Ул минем белән күп шогыльләнде, мәктәпкә әзерләде.

Ышанмассыз, мин беренче класска кергәндә, газеталарны иркен укый идем.

Өниемә килгәндә, ул оригиналда Коръән укыды. Безнен гаиләдә Коръәннен гарәпчә борынгы басмасы озак сакланды. Шунысы игътибарга лаек, әнием нык сәләмәтлек белән аерылып тора иде, ә бит ана берничә тапкыр кырда бала табарга туры килгән. Туксан яшьтә бакыйлыкка күчте. Тугызынчы майда ул үзе очен топ бәйрәм – Жинү конен билгеләп үттә, ә унысы - юк булды. Менә шундый язмыш!

Шунысы кадерле: Ләмберә районы халкы, шулай ук язма геройлары ирле-хатынлы Ерзиннар үз балаларына кече Ватанга мөхәббәт тәрбияли алганнар. Нурия - Архангельскида, Мянсура - Пензада, Фаиль - Саранскида яши, әмма алар, ничшиксез, Ләмберәләренә кайтып йориләр. Шулай ук Ерзиннар үзләренен барлык балаларын хезмәт соючән, намуслы, олкәннәренә һәм кече Ватаннары традицияләрен хормәт итүче кешеләр итеп үстергәннәр.

Фотода беренче рәттә, сулдан унга - Румия, Мянсура, Левяйзә, Али Садретдин улы белән Хәлимә Фәйсхан кызы, Рәйсә. Алар артында, сулдан унга - Фаиль, Камиль, Фәрит һәм Ринат басып торалар.

Наилә НАСЫРОВА

“Призыв”тагы Елена Севастьянова материалы буенча әзерләде